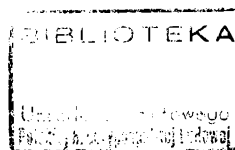

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 18074.

Kl. 68 a, 29.

Henryk Kamiński
(Warszawa, Polska).

Zamek kombinacyjny.

Zgłoszono 8 sierpnia 1932 r.
Udzielono 9 marca 1933 r.

Dotychczas istniejące zamki kombinacyjne mają tę niedogodność, że hasło może być zmienione dopiero po rozebraniu zamka.

Wynalazek niniejszy pozwala na zmianę hasła przy zamykaniu zamka, zapomocą pokręcenia tych samych rdzeni, co przy otwieraniu zamka.

Drugą cechą wynalazku niniejszego stanowią bezpieczniki, które uniemożliwiają otwarcie zamka zapomocą mocnego naciśnięcia na zasuwę i wycucia palcami właściwego nastawienia rdzeni. Bezpieczniki te są dwóch rodzajów: jeden uniemożliwia działanie na zasuwę z wielką siłą, inne natomiast, przy każdym rdzeniu, nie pozwalają na wycucie właściwego nastawienia,

powodując przeskok rdzeni przy obracaniu ich z z jednego położenia na następne.

Fig. 1 przedstawia widok zamka od strony wewnętrznej, ze zdjętą pokrywą, fig. 2 — widok z boku i częściowy przekrój, fig. 3 — przekrój poprzeczny zamka, a fig. 4 — rdzeń z głowicą.

Zasadniczymi częściami składowymi zamka są rdzenie obrotowe 1, unieruchomione w kierunku osiowym zapomocą kołnierza 8, opartego o wkładkę 6 i płytę czołową 23, na której wyryte są litery dokoła każdego rdzenia.

Każdy rdzeń ma na czołowej powierzchni wycięcie 24, zapomocą którego może być obracany płaskim przedmiotem, np. nożem, monetą, śrubokrętem. Na we-

wnętrznym końcu rdzenia 1 jest osadzona głowica 2 z wycięciem 28, w które przy otwieraniu zamka wchodzi ząb 4 zasuwy 3, gdy strzałka 33 rdzenia jest nastawiona na właściwą literę. Głowica 2 jest osadzona na rdzeniu 1 w ten sposób, że może na nim obracać się i przesuwac w kierunku osiowym.

Przesuw osiowy głowicy jest ograniczony zapomocą śruby 14, której koniec sięga w jeden z wrębów nastawczych 16.

Głowica 2 posiada wewnątrz przegrodę 25, na którą ciśnie sprężyna 26, osadzona w otworze 27 rdzenia. Sprężyna ta przyciska śrubę 14 do wrębów nastawczych 16 i nie pozwala na obracanie rdzenia względem głowicy. Chcąc ten obrót uskutecznić, należy nacisnąć głowicę tak, aby śruba 14 wyszła z wrębu 16 i znalazła się w rowku okrężnym 15. Wręby nastawcze są tak wykonane, że każdemu wrębowi odpowiada litera na płycie czołowej. Głowica jest zakryta pokrywą ze skrzydełkiem 7, umocowaną śrubkami 17, i może być obracana wraz z rdzeniem od wewnętrznej strony drzwi. Rdzenie 1 są umieszczone we wstawce 6 po obydwóch bokach rygla 3, przyczem każdemu rdzeniom odpowiada ząb 4 rygla.

Rygiel 3 swoją dolną częścią ślizga się w prowadnicach 32 wstawki, a górnymi wycięciami 31 — wzdłuż listwy prowadniczej 30. Przesuwanie rygla 3 jest uskuteczniane zapomocą rdzenia przesuwającego 36, który jest złączony bezpiecznikiem ciernym 34 z kołem zębatym 13, zazębiającem się z palcami 9 rygla. Rdzeń ten, tak samo jak inne, posiada wycięcie 24 do obracania. Bezpiecznik 34 jest to sprężyna w kształcie gwiazdy, przyciskana do koła zębatego 13 podkładką i nakrętką regulującą 38. Koło zębate 13 może obracać się na rdzeniu 36, bezpiecznik natomiast ma zęby 35, wchodzące w rowek 37 rdzenia 36. W ten sposób moment obrotowy, przenoszony z rdzenia 36 na koło zębate 13

zapomocą tarcia, nie może przekroczyć określonej wartości.

Zapadkę ustalającą posiada każdy rdzeń. Składa się ona z kulki stalowej 19, przyciskanej tłoczkiem 20 i sprężyną 21 do powierzchni rowkowanej 18 rdzenia 1. Nacisk sprężyny regulowany jest śrubką 10. Położeniu kulki w każdym wrębie 18 odpowiada litera na płycie czołowej 23. Zapadka ta służy łącznie z bezpiecznikiem 34 do zabezpieczania zamka przed otwieraniem drogą wyczucia palcami, w położeniu zamkniętym, właściwego nastawienia rdzenia 1.

W otwartym zamku zęby 4 rygla 3 sięgają w wycięcia 28 głowic 2, koniec 5 rygla 3 jest więc wciągnięty do wnętrza osłony. W tem położeniu strzałki 33 rdzenia 1 wskazują litery hasła, na które zamek był otwierany.

Chcąc zmienić hasło, należy pokręcić każdy rdzeń 1, nastawiając go na litery nowego hasła, naciskając jednocześnie odpowiednie skrzydełko 7 głowicy 2, aby śruba 14 wyszła z wrębu 16 i znalazła się w rowku 15, umożliwiając rdzeniowi obrót w nieruchomej głowicy 2. Następnie można zamknąć zamek, to jest wysunąć rygiel 3 pokręceniem rdzenia 36 w prawą stronę tak, żeby zęby 4 rygla 3 wyszły z wycięć 28 głowic 2 i umożliwiły tem obrót głowic 2 wraz z przynależnymi rdzeniami 1 w celu zaryglowania zamka; wycięcia 28 zmieniają wtedy swoje położenie i zęby 4 rygla 3 opierają się o powierzchnię głowic 2.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Zamek kombinacyjny, znamieny tem, że posiada dowolną ilość rdzeni (1), złączonych z głowicami (2) zapomocą śruby (14), zapadającej we wręby (16) rdzenia wskutek działania sprężyny (26).

2. Zamek kombinacyjny według zastrz. 1, znamieny tem, że posiada bez-

piecznik cierny (34), składający się z koła zębatego (13) oraz sprężyny (34) i pozwalający na przenoszenie na rygiel (3) siły o określonej maksymalnej wartości.

3. Zamek kombinacyjny według

zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że posiada zapadki, złożone z kulki (19), dociskanej do wgłębień (18) sprężyną (21).

H e n r y k K a m i ń s k i.

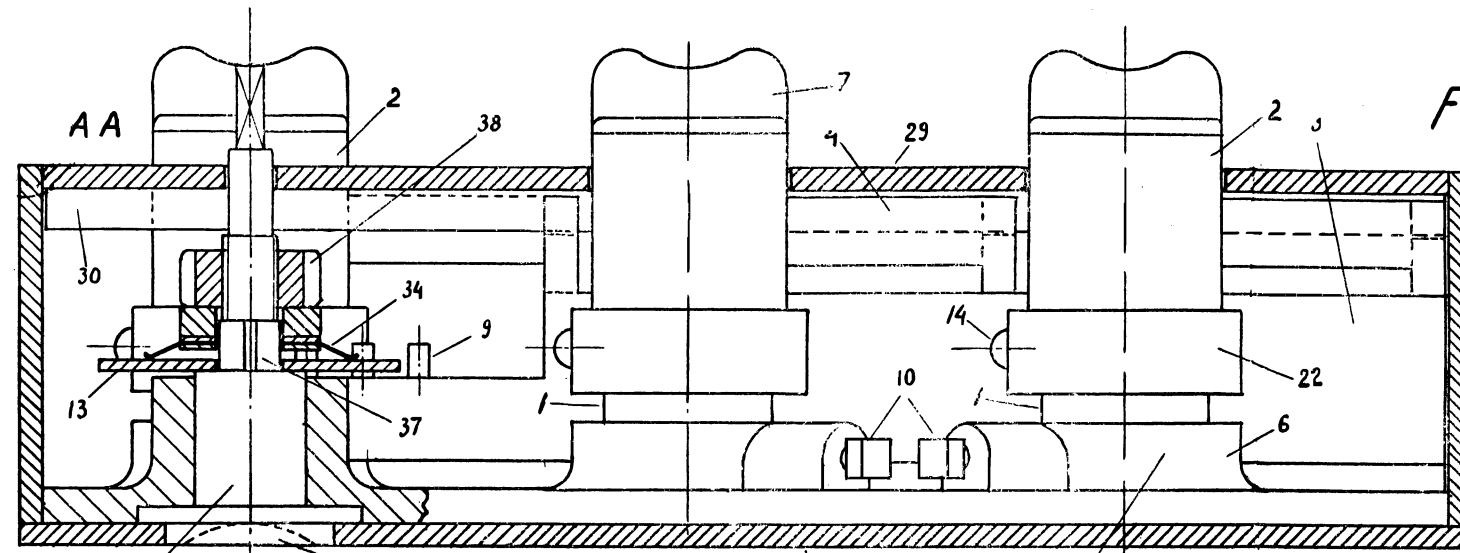

FIG. 2.

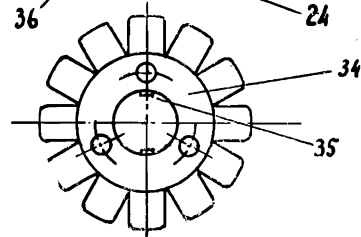

FIG. 1.

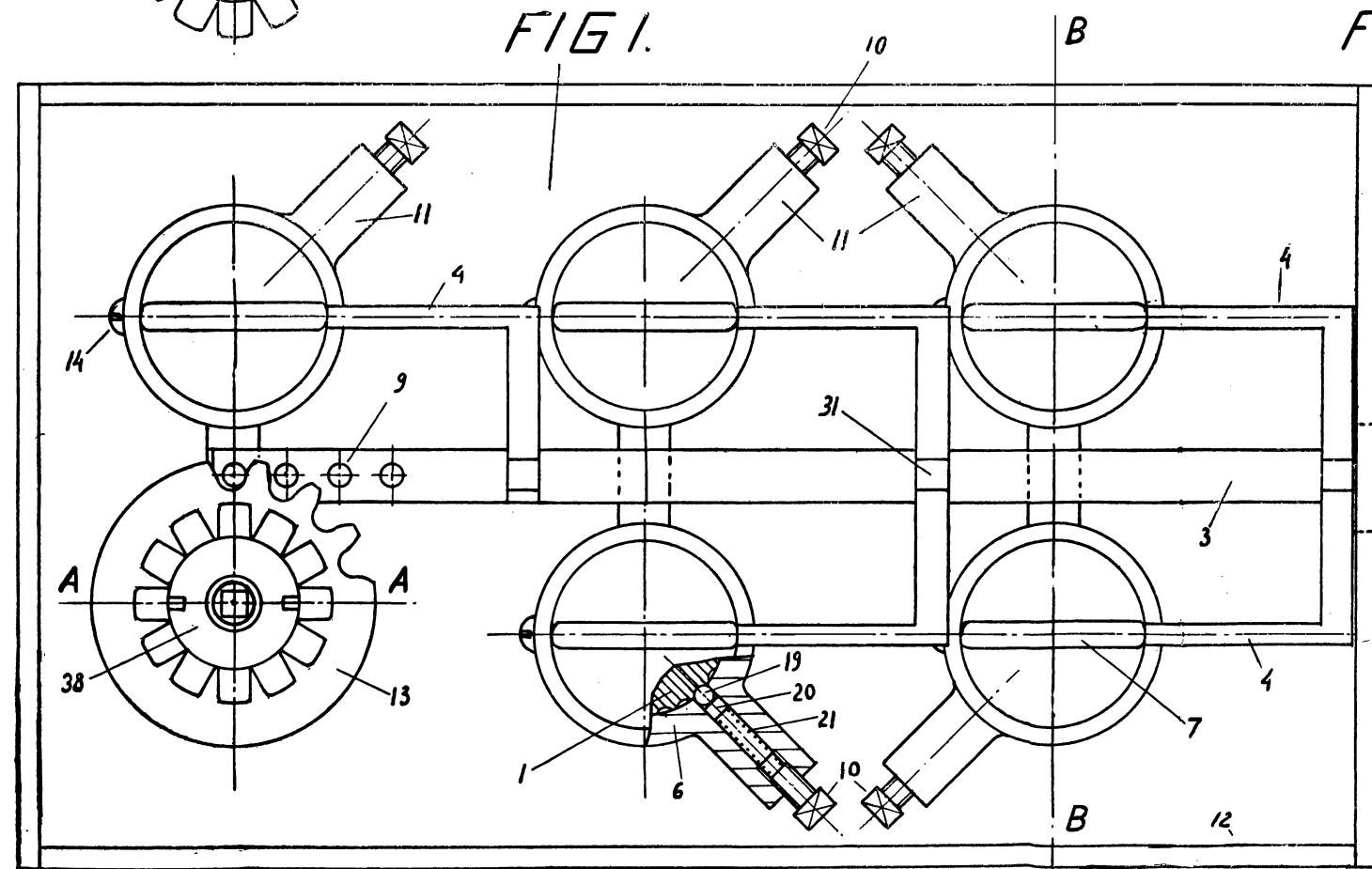

FIG. 4.

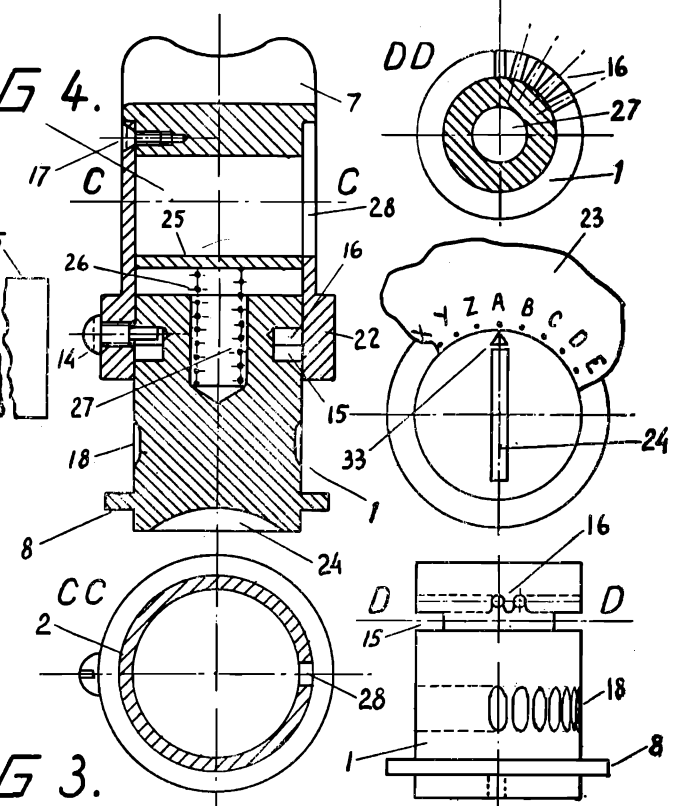

FIG. 3.

